

SÜMEGE ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében.</p>	<p>Előfizetési árak: Egész évre 8 K., félévre 4 K., negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Hirdetések egység szerint. A nyílt tér sora 1 korona.</p>
--	--	---

A magyar ipar.

A világháború számtalan meglepetése között reánk, magyarokra nézve a legnagyobbak és legtanulságosabbak közül valók a magyar ipar csodálatos erőpróbái. Magyarország ipara, amelyet a háború előtt gyengének, kezdetlegesnek emlegettünk, még azoknak is meglepetést hozott, akik hitelt nézték fejlődését, bizalommal jóvendőjét. A fiatal magyar ipar a gyermekcipőből hirtelen kinőtt a fiatalságnak csak a fiatalos erejét, lelkes készségét és tanulékonyágát produkálta. Akik hittünk jövőjében, büszkén állapíthatjuk meg, hogy immár nagyszerű jelene is van.

A világháború kitérésének már első óráiban meglepő felkészültséggel nézett szembe ipari termelésünk a reá zudult nehézségekkel és minden addig elképzelhető mértékű meghaladó feladatokkal. A magyar ipar jelentőségét lebecsülték s akik hazánknak, mint földművelő országnak iparjában a nemzeti termelésnek csak másodrendű tényezőjét látták, azoknak alapos revízió alá kell venni ezt a véleményüket. A világháború történetének egyik izgalmasan dicsőséges fejezete lesz a hadviselő államok iparának háborús története általában és ennek a fejezetnek egyik legfényesebb lapját

foglalja el az aránylag még fiatal, de a gyermekbetegségeken már túllevő, hatalmas életerőt rejtő magyar ipar, amely a háborúnak egyre növekvő borzalmai és gazdasági nehézségei között törhetetlenül, tette és áldozatra egyaránt készen, fényes eredményel teljesíti feladatait.

Ezeknek a feladatoknak a méreteiről csak akkor alkothatunk némi fogalmat, ha meggondoljuk, hogy a hosszú éveken át folytatott hadikészülődés mellett is milyen kevéssé voltunk felkészülve egy ekkora méretű háborúra. Az éveken át felhalmozott készletek hamarosan megfogyatkoztak és pótlásukról kellett gondoskodni. Az ország egész ipara fokozatosan a háború szolgálatába állott és ekközben alkalmazkodó képességének csodálatos mértékéről tett tanúságot. Nem csak rokoniparágak állottak a fegyver, muníció és egyéb hadifelszerelések gyártásának szolgálatába, hanem a legbékésebb munkaeszközök készítésére berendezett üzemek is úgy szólnak napok alatt alakultak át a hadsereg igényei szerint. És megtörtént az a csoda, hogy míg ellenségeink, a hatalmas iparállamok, Amerikából kényszerültek hadifelszereléseik túlnyomó részét beszerezni és ezzel adófizetőivé váltak az Egyesült Államoknak, addig mi kizárólag a magunk erejéből bírjuk ellátni hadseregünket. És a háború minden

újabb frázisában újabb hadieszközök váltak szükségessé; a hadviselés új módszerei, a háborús leleményessége mind újabb próbát és egyúttal megannyi újabb sikert jelent iparunk számára.

És jöttek azután a még nehezebb idők. Ellenségeink kitérhető taktikája a tengerek elzárása és az egyre teljesebben bezáródó acélgyűrű, amelyet ellenséges diplomácia és ellenséges fegyverek vontak körénk és szövetségeseink köré, maga után vonta a versenyanyagoknak és félgyműveknek mind nagyobb megfogyatkozását. A fogytán levő és egészen kifogyott anyagokat újjakkal kellett pótolni; új szerszámokat, új technikai eszközöket kellett előteremteni, úgyszólván a föld alól. Mindez a magyar ipar ellenálló erejét meg nem törte, sőt az új nehézségek új eddig ismeretlen képességeket váltottak ki. A népfölkelesei korhatár ismételt kiterjesztésével a már eddig is erősen megfogyatkozott munkaerő még inkább megcsappant. Ma már a 18—52 éves munkabíró férfiaknak háromnegyed része katonai szolgálatot teljesít. Ehhez képest csökkent az ipar munkaereje is. Noha a behívott munkaerő egy része katonai vezetés alatt gyárakban dolgozik, a munkásiánnyal való küzdés egyre keservebbé válik; a katonai szolgálatra alkalmatlanok és kiserészen a

Marisse.

Irta: Németh Bőske.

Egy fiatal diák szaladt a kupéból kiszálló másik diák felé: »Szervusz Pali; hozott lsten« kiáltja örömtelien s az ölekezés után, frissen vidáman kapaszkodnak fel a magas homokfutó kocsira, mely a faluba viszi őket.

Kétfelől a kocsit mellett már tarlóban áll a mező; keresztbe rakva a gyönyörű arany-sárga gabona. A városi gyerek elmélázva nézi a nagy mélyülő síkságot, melyet csak itt-ott szakít meg egy-egy nyárfasor; fent az égen fehér báránysereg legelnek és friss jóillatu szellő cirógatja meg halvány arcát.

A falusi gyerek égő szemekkel, piros telt arccal, vig mosolygással adja elő a programot melyet összeállított erre a hétre, hogy barátját mulattassa míg náluk lesz majd.

Holnap átmegyünk Ernő bácsihoz, itthon a lánya is Marisse. Szép nagy leány és igen okos; csak ideges s kissé szeszélyes, de annál érdekesebb. Mi ránk ugyan nem sokat néz majd, mert pusztasádról a földesur jár hozzá, el is veszi.

Az első nap csupa körülnézéssel telt el. Paliak meg kellett szemlélnie az egész gazdaságot, este fáradtan bujt az ágyba és reggel későn kelt, amikor barátja már régen az udvaron nézte a gabonabehordást.

Alighogy megették az ebédjüket indultak Ernő bácsihoz. Keresztül a kis erdőn s az

ezüst tükrű tiszta patakon, vitt a gyalogut. A hidon sokáig áldogáltak, lesték a fel-felbukkanó halakat; aztán mentek tovább. Ahogy megérkeztek, már nagy társaságot találtak együtt, épp az ozsonához készültek ülni, künn a kertii lugasban.

Gyertek fiúk, gyertek, segítetek ti is! — kiáltja kedélyes hangon Ernő bácsi feléjük. Az üdvözlés s bemutatás hamar megtörténik, már ülnek is, a megrakott asztal mellett. Pali éppen szemközt ül Marissal ki mellett egy kövér ur foglal helyet.

A kövér ur nagyon nézi Marisset, de a leány köszönősen ül mellette, néha egy-egy szórakozott pillantása átröpül az asztalföldi Palihoz. Pali valami édesen fájó szent szomorúságot érez minden ilyen pillantás nyomán.

Milyen szép ez a leány — gondolja magában; — milyen városi, mennyire intelligens és uri. S ez a tökfilkó akarná őt lekötöni magának, azzal a hájfejével, azzal a durva hangjával, a faragatlan modorával; csak azért mert nagy vagyon áll a háta mögött? S egy ilyen teremést még képes volna a szülőhiúság prédául odadobni ennek az állatnak? Hogy lehetnének ezek ketten boldogok együtt? Hogyan?

Egész ozsona alatt mindig ilyen gondolatok forogtak a fejében: hogy felkeltek az asztaltól és jó falusi szokás szerint körbejártak és egészségére kívánták egymásnak az ozsonát, Pali meleg forrósággal szorított

kezet a leánnyal, aki viszonzta a kézzorítást. Megérezték egymásban a társak akik nem idevalók ebbe a jó egészséges egyszerű feji falusi környezetbe . . . hogy ők itt idegenek . . .

Ozsonna után egy kis séta következett a kertek alatt vívő mezei uton. Pali jól előre sietett, a társaságból egyedül Marisse érte csak utól. Mikor a közelébe jutott, nagy csokor kék mezei virágot adott neki a fiú; s mivel a többiek még messze hátul zajongtak, ők ketten leültek egy nyárfa alá es csendesen beszélgettek . . . csupán közöngés, hétköznapi dolgokról; közben napokat hallgattak és némán nézték egymást. — Marisse oly szomorú ez az élet, érzi-e? kérdezte a fiú, a leánytól. — Érzem én azt már régóta kis barátom, — volt a felelet. — Ugye és nincs igazságosan elosztva semmi sem benne, egyiknek sok is a boldogsága a másiknak meg csupán csak keserűség jut ki . . .

Én még fiatal vagyok Marisse, de sokáig még mindig elkérült az öröm, vidámság és azt hiszem ez már sohasem is lesz másképpen.

Oh és én — mondja a leány — mi volt az én sorsom? S milyen lesz a jóvendő életem. Képzeld el a zárdai évek után itt a falun élni, aztán férjhez menni és egy másik faluban tovább folytatni, egy talán még sokkal meguntabb életet, hát ez milyen adománya a sorsnak? Mikor tudom hogy vannak szép harmonikus asszonyi életek, telve: boldog meglepéssel, szinnel, ragyogással, meleg-

felmentettek, azután az asszonyok és gyermekek csak tökéletlenül pótolják az elvont munkásanyagot, amelynek egyrésze a harctereken, sajnos örökre elveszett a nemzeti termelés számára. Sokszorosan több munkáskézre volna szükség és sokszorosan kevesebb áll rendelkezésére. A magyar ipar imponáló heroizmussal tűri és igyekszik ellensúlyozni ezt a sanyaruságot is. Az élelmezés nehézségei a meglévő, dolgozó népesség mukabírását lefokozzák, az elgyengült, elveszett és kidőlt munkástömegek pótlására gondolni is alig lehet. És iparunk mégis diadalmasan állja a háború irtózatot nehézségeit. Még azok az iparágak is, amelyekre nevezve a háború nem jelentett termelési és ezzel kereseti alkalmat, nagy ellenálló képességüknek adják bizonyítékát és súlyos veszteségeik mellett is készen várják azt az időt, amikor a háború borzalmainak megszüntével az újjáteremtő munka megkezdődik. Sok ezer kisipari műhely tize aludt ki, sok ezer boltajtóra került rá ez a szívetfacsaróan sokatmondó felírás: „Bevonulás miatt zárva”. Sok ezer iparoscsalád maradt kenyérkereső családfő nélkül és asszonyok, kiskorú gyermekek vették kezükbe a bevonult férjnek és apának fegyverrel felcserélt kalapácsát. A magyar ipar túllontúl, ki vette részét ennek a háborúnak hősiességéből is, mártíromságából is.

Joggal nevezhetjük hát a magyar ipar hadiértelmének azt a legfelsőbb kéziratot, amellyel a mult esztendő őszén hirdette megdicsőült királyunk, hogy „honi gyár- és kézműiparunk nagyszerű teljesítménye — dacolva az ellenség mindent gátló törekvésével a kemény, hosszantartó harcban hadierőnknek értékes támaszául szolgál”. Az a köszönő szó, amely ezt az igazán királyi elismerést kísérte, mindenkor becses dokumentuma marad a magyar közgazdaság történetének.

séggel; igazi életek, amiket annak lehet nevezni; s nem keserves sanyarodások, hosszú évek gyöttrődései kinjai.

Oh miért találkoznak ez egymáshoz való emberek oly ritkán össze? Miért kell mondja Marisse mindig olyan pároknak összekerülniök, akik egy percig sem érthetik meg egymást, s miért kell ezeknek együtt maradniok egy egész megunt életen keresztül, ha nincs bennük elég bátorság, szélszakítani a kínzó kötéleket.

A leány éppen felelni akart, de ebben a percben az ut kanyarulatánál izzadva, homlokát törölgetve megjelent a hájfejű völegényjelölt s a fáradságtól alig tudva szóhozjutni lihegte:

Marisse, hogyan tudott ennyire előre sietni, az ember alig tudja utolérni úgy szalad mint egy kis őszike.

Közben elhejzkedett a fűvön, a lány szomszédságában, a fiura ügyet sem vetett, mintha levegő lett volna csupán. És ábrándos pillanásokat meregetve a leányra, elkezdett neki émélygösen bókolni.

Pali a dühtől fogait csikorgatva nézett a társaság többi tagja felé, akik szintén közledek már hozzájuk; Marisse pedig egy hirtelen gondolattól megkapva, felugrott a völegény mellől és elibük szaladt, miközben valami gunyos, egyetértő mosollyal nézett vissza a fiura.

A bor ára.

A borforgalom szabadságának megkötése, úgy látszik, mégis valósággá válik. Minden jel arra vall, hogy a borközpontot megcsinálják, mi együtt járna a bor árának megszabásával. Sajnos az ily központnak nem a termelő látja hasznát, hanem ez csak a kivitel címén egyes csoportok monopolisztikus törekvését szolgálja.

A borközpont ügyében a kereskedelemügyi miniszteriumban volt is már értekezlet, amelyen a termelő és közvetítő érdekképviseletek megbízottjai is jelen voltak. Mindkét részről előrebocsátották, hogy a borközpontnak hivatalos szabályozását nem tartják kívánatosnak s ez a szándék a kormány jelenlévő képviselői részéről sem hangzott el. Semmiféle célzás formájába sem. De németországi kivitel kontingentálását a kormány külön borkiviteli központ föllátásával keresztülvinni szándékozik. Terv szerint a berlini Wien-Einfuhrstelle csakis a drágább borok kivitelére kapnak engedelmet. Ezzel szemben az Ausztriában irányuló borexportot nem korlátozzák, a mire a borkereskedelem megjelent képviselői azt az érvelést hozták föl, hogy ez esetben a osztrákok által kivitt olcsóbb minőségű bort szállítanak ki Németországba. Altalában a kivitel csakis a hadügyminiszteri hozzájárulás esetében lesz lehetséges. Miután a kiviteli engedelmek esetéknél való kikérése késlelteti és bonyolult teszi a borforgalmat, egyesek a hadügyminiszter részéről megszábandó export-kontingens megálapítását javasolták. A tanácskozást, hir szerint legközelebb folytatni fogják.

Még egy hónap választ el bennünket a szürettől s így ezernégy esélye van az ország szüretének, de azért már mint látjuk, működésbe lépnek a különféle árcsavarok, melyek rendeltetése a szüreti haszon nagyobb részét a termelőtől elvitatni és a közvetítők számára biztosítani. A tavalyi esztendő a borkereskedők a maguk számára nagyon tanulságosnak tarthatják. Most egy éve a borszállás terén szokatlan ellanyhulás volt észrevehető, mindenki félt a visszaeséstől és így senkinek sem szüreti engagement-ba belemenni Egy kis élelmességgel a volt termelés háromnegyed részét le lehetett volna kötni 140—150K-ás áron, de még ezt is sokalta a közvetítő osztály, bizva abban, hogy türethető szüret esetén 100 K-nál olcsóbban is kaphat elég bort.

A szüret igen rosszul sikerült, úgy hogy az árak, mint a kötelékétől felszabadult léggömb, emelkedett felfelé. Azért ezidén nagy dilemmában vannak a borvevők, mitevők legyenek. Venni kockázott dolognak látszik, mert a szüret nagynak ígérkezik (legalább ők azt hirdetik.) Nem venni, szintén veszedelmes dolog, mert a termelők már vérszemtel kaptak a folytonos áremelkedéstől és nem engednek s így lehet, hogy ismét egy-két száz koronával drágábban lesznek kénytelenek megfizetni azt, amit most még 300 K. körüli áron megszerezhetnének.

Történetek és történetek, bár elszórtan, de naponként elővételek mustra 3 koronás alapon. De, ki tudja megőszolni, hogy ez nagyon tul van-e fizetve, alacsony-e vagy pedig megfelelő ár. Tavaly a vásárlástól való tartózkodás alapeszméje az volt, hogy a katonaság 130 K-nál többet nem fog a borért adni és ezzel meg van határolva az árcsúszás. Lám, később milyen szépen megadott háromszáz koronát és többet. Az idén a „hibetelen nagy” termés út szögét a kereskedelem fejében, Mi lesz, ha annyi bor lesz, mint amennyi 1908-ban volt, vagy még annál is több? Ki fogja ezt a rengeteg italt elfogyasztani? És mibe fogjuk ezt a sok bort elraktározni?

Nézzünk előbe ennek az okoskodásnak. A kikiáltott rekordtermés csak a spekulánsok fantáziájában van meg, de sehol másutt. A legtöbb vidéken közepes, sok helyen közepesen aloli vagy gyenge termés van jelezve és csak egy-két olyan borvidék akad, ahol tényleg igen szép termés ígérkezik. Csak hogy még ez sincs betakarítva! A közepes

vagy gyenge kilátások már nem javulhatnak, de a jók még nagyon megromolhatnak. A fogyasztás csökkenésétől pedig nem kell tartanunk, mert egyrészt a sörgyártás mindig kevesebb mennyiséget hoz a piacra, másrészt pedig a vámkülföldre való kivitel jelentékenyen megapasztja a készleteket.

Kívánatos volna, ha a borközpontot megalakítják, első sorban a termelők érdekeire legyenek tekintettel. És az árcsúszásról ne beszéljünk most még. Ezekkel a hírekkel úgy is csak a mult évi készletek árát nyomják le azok, akik mindenképpen ocsón akarnak venni, hogy azután drágán tovább adják. Ha tényleg olyan jó termés lesz, mit akarnak akkor a maximálással? ... anélkül is olcsóbb lesz a bor.

H I R E K.

Ijesztő félelem

és félelmetes ijedtség szállta meg az embereket, amikor olvasták az újságban a földművelésügyi kormány gondolkodás módját és szándékát, hogy tudnillik a disznóhizlaltat is a Haditerméknek fogja átadni. Ezt a közönség úgy érte, hogy mindenképp elveszik a disznót, persze nem elrabolják, hanem rekvirálják vagyis megfizetik s elviszik. A társaság meghizlaltja s a közönség kap belőle cédulára zsirt meg szalonnát meg kolbászt, kocsonyát és több eféléet. De a közönség fél és ijedez, mert irtózik attól a cédulától, amelyre napokig, hetekig, hónapokig kell várakozni s a végén még sem kap érte semmit. Ijedsz és fél a közönség, mert úgy tartja, hogy a társaság megfizetvén elviszi a disznót, de nem adja vissza még cédulára sem; vagy ha vissza adja is, de sokkal drágábban adja vissza. Ez még enyhé félelem. Attól is fél és ijedez, hogy a társaság adni fog a katonáknak s azonkívül csak annak, akinek ő akar, de nem mindenkinek. Mi azonban, hitünk szerint, megnyugtathatjuk a közönséget, hogy ne féljen és ne ijedezzen, mert a társaság ha köli disznó, van itt ebben az országban annyi disznó, hogy a társaság nyakig telhetik benne. Van itt annyi disznó, hogy csupán az uradalmak csordáiból is összeszedheti azt a rengeteg farkát, amellyel elláthatja az egész hadsereget, anélkül, hogy az egyes szegény embereknek egy-két malacból álló vagyonát elvinné. Vagyis ne féljenek az egy-két disznós emberek, időlik nem viszik el azt az egy-két disznót, hanem csak a nagy farkakból szakítanak ki kétharmad, vagy háromnegyedrészét, s abból telik ki a közügy. S nagyon is jó lesz, ha a kormány számot vet ezzel a gondolattal hogy ne engedje át minden embernek minden malacát, csirkéjét, kutyáját, macskáját a társaság rendelkezésére. Jó volna már egyszer a ruhatákeket is rekvirálni és maximálni!

— **Áthelyezés.** A vallás és közoktatásügyi miniszter *Szabolcs Stefánia* sümegi polgáriszkolai tanítónőt a sarkadi polgári fiúiskolához helyezte át.

— **A veszprémi püspök eskütétele.** *Rott Nándor* dr., az új veszprémi püspök Szent István napján tette le az esküt a budai várban a király kezébe. Mint zászlós ur *Eszterházy Miklós* herceg, főpohárnokmester szerepelt az ünnepélyes aktusnál. Az eskümintát *Schröder Ervin* dr. miniszteri tanácsos olvasta.

— **Képkiallítás.** *Bakos Tibor* festőművész f. hó 19. és 20. án rendezett aquarelle kiállítása várokozásán felül szépen sikerült. A két kiállítási napon, sűrűn keresték fel az érdekes sorozatot, a művészet iránt érdeklődő ur- és hölgyközönség. A látogatókat egyaránt elragadták *Bakos* híres tyukos képei finom levegős tájképei és a széles ecset-kezelésű színpompás csendélet képei. A vásárlási kedv már az első nap reggelén megindult, sőt olyan műpártolók is vásároltak kikben az elhatározás akkor született meg amikor a mű-

becsü tárlatot végig élvezték. A tárlaton elkelt 12 kép ebből tíz darab Sümegen maradt kettőt a környék látogatói váltottak magukhoz. A látogatottság legelőkelőbb volt a kiállítás bezárásának óráiban. A képkiallítás 79-en tekintették meg, az 50 filléres belépő jegyekből bejött 39 K 50 fill. Steiner Simonné Dr. Havas Béla, Láng Sándor és Gróf nővérek felől fizetéséből 3 K 50 fill. Bakos Tihor festőművész felülfizetése 7 K. Összesen: 50 K. Mely összegből 25-25 korona jutott a reáliskola szegény alap és a hadi övezetek és árvák segélyezésére. A nagy érdeklődés folytán a művész ki f. hó 26-án elutazik elhatározta, hogy képsorozatát szeptember hóra Sümegen hagyja és azt az érdeklődők naponként délután 1 órától 4-ig megtekinthetik az állami Darnay Múzeum igazgatói irodájában.

— **A helybelli áll. reáliskolában** a tanulók felvétele szeptember hó 1. 3. és 4. napján d. e. 9-11. az igazgatói irodában történik. A beíráskor a tanuló hozza magával mult évi iskolai bizonyítványát az I. osztályba lépő tanuló elemi népiszk. értesítő könyvecskéjét, születési bizonyítványát s a beoltást igazoló orvosi bizonyítványt. A beíráskor fizetendő díj összesen 15 K 40 fill. Az évi tandíj 36 K, négy részletben is fizethető az első részlet október 15-ig. Egész vagy féltandíjmentességben kimutatott szegénység mellett csak az a tanuló részesülhet, kinek magaviselete jó vagy szabályszerű, az irányadó tantárgyakban pedig elégséges érdemjegye a jeles vagy jó érdemjegyek számánál nem több. Tandíjmentességért az intézet igazgatójához szeptember 15-ig kell folyamodni; a kérvényben szegénységi bizonyítvány mellékelendő, amelyben meglegyen: a szülő állása vagy foglalkozása, vagyoni állapota, a kiskorú gyermekek száma. A tanítás terén működő egyének szegénységi bizonyítvány nélkül folyamodhatnak gyermekük tandíjmentességeért. Szegény tanuló ingyen tankönyvszegélyben részesülnek. A latin nyelv, mint rendkívüli tárgy, díjtalanul tanulható. A javító, pótló, felvételi és magánvizsgálatok augusztus 30 és 31-én lesznek; jelentkezni kell az igazgatónál szeptember 9-én d. d. 8 órakor. Az iskolaév ünnepies megnyitása szeptember 5-én, a rendes tanítás megkezdése szept. 6-án. Dr. Kellemen Károly kir. igazgató.

— **Beiratások.** A sümegi áll. el. népiszkolába a beiratások szept. 1-én megkezdődnek s naponként d. e. 8-tól 11-ig és d. u. 2-től 4-ig folynak. A gondozott tanulók beírása szeptember 4-én délután 2-től 4-ig lesz. Felhívjuk a szülőket, hogy iskolaköteles gyermekeiket szeptember 8-ig beírassák. A gondozottak kivételével minden tanuló után 50 fillér könyvtárilletéket kell fizetni Tisztelettel az igazgatóság.

— **A 18-20 évesek sorozása Sümegen.** Az 1897-98-99 évből születésű népfőiskolára kötelezettek sorozása Sümegen szeptember 15-én lesz megtartva.

— **Elégett pénz Fazekas Bodiné sümegi lakos 170 korona papírpénzét** héhány hónappal ezelőtt a szobában levő kályhába helyezte. A napokban nagyakarítást végzett és a kályhába hogy jobban tudja kitisztítani tüzet gyújtott, elfeledkezvén a benne levő pénzről. A kályhából füst szállt ki és amikor az ajtaját kinyitotta már a 170 koronának csak hamuját találta meg. Nagy a szomorúság most Fazekas Bodiéknál.

— **Nagy tűz egy zalamegyei községben.** Mult kedden óriási tűzvész pusztított a zalaegerszegi járásban levő Nagylengyel községben, amely a falu egy részét elhamvasztotta. A tűz, özv. Fitos Józsefné portáján keletkezett, ahol egy szalmakazal gyuladt ki. Rövid fél óra alatt tizenhárom lakóház és igen sok mellék épület állott lángokban. A kár meghaladja a kétszáz ezer koronát. Elégett a szerencsétlennek összes gabona- és takarmánykészlete. A tüzet csak a Zalaegerszegről kirendelt katonaság tudta lokalizálni. A szerencsétlenséget valószínűleg gyufával játszó gyermekek idézték elő.

— **Nem lesz citrom.** A Haditermény r.-i. arról értesítette a vidéki hatóságokat, hogy előreláthatólag nem lesz abban a hely-

zelben, hogy a törvényhatóságok szükségletére citromkiutalást eszközölhessen.

— **A gabonarejtegetők szigorú büntetése.** Az új miniszteri rendelet szerint mindazokat a gazdákat, akik cséplésük eredményét nem jelentik be, vagy annak egy részét eltitkollják, huszezer korona pénzbüntetéssel és 30 napi fogháza fogják büntetni.

— **A rokkant katonák összehívása Zalamegyében.** A honvédelmi miniszter elrendelte, a megye területén tartózkodó, harcúterén rokkantá vált azon népfőiskolások összeírását kik Károly-kereszt viselésére igényt bírnak. Mindazok rokkant népfőiskolák tehát, kik be tudják igazolni, hogy a harcúterén legalább 12 heti szolgálatot teljesítettek és ezen idő alatt harcban is résztvettek, összeírásuk végett mielőbb jelentkezzenek a községi előjáróságoknál.

— **Lesz-e téli háború?** Erre a fogós kérdésre, mely három világrészben mindenkit egyformán érdekel, eléggé érthető feleletet ad az egyik legilletékesebb tényező, az osztrák-magyar hadvezetőség egy pályázati hirdetményben, mely a Vállalkozók és Iparosok Lapjának legutóbbi számában jelent meg, s amelyből elég csupán az alábbi bevezető sorokat átvennünk: „A hadvezetőség a legközelebbi időben bizonyos mennyiségű összerakható fedezék-kalyhát szándékozik beszerezni, amely annyiban tér el a normál typutól, hogy az előirt sárgaréz chamier helyett vas lesz alkalmazható, stb. stb.”

— **Dohányjegy lesz Ungvárott.** A pénzügyminiszter engedélyével Ungváron a városi hatóság augusztus hó 12-étől kezdve dohányjegyrendszer léptet életbe. A dohányjegyeket a bejelentések alapján a dohányzók között osztják szét és a szelvénykönyvek lapjain azt a dohány mennyiséget tüntetik fel, a melyet a vásárló esetenként felvehet. A kistráfkosok a szelvényjegyek alapján számolnak el a dohánytözsdekkel. Ezzel akarják Ungvárott elejét venni a dohányval való üzérkedésnek és az árurejtegetésnek.

— **Rekord szőlőtermelés és hordóhiány.** A kitünőnek ígérkező szőlőtermés milyen sok gondot okoz a gazdáknak azért, mert nincsen elegendő hordó és alkalmi kereskedők aggasztó arányokban drágították meg a hordók árát. Csak kivételes esetben vannak kedvező helyzetben olyan gazdák, a kik megfelelő számú hordóval rendelkeznek az előző esztendőkről. A többi csak lényegesen nagyobb áron tud hozzájutni a szükséges hordóhoz, mert egyelőre nem történt még gondoskodás e tekintetben. Hogy a tokaj-hegyaljai szőlőgazdák helyzetén a földművelési miniszter most segítse, azt igazán nem lehet generális intézkedésnek tekinteni. A földművelési miniszterium ugyanis a Tokaj-Hegyaljai Szőlőgazdák Szövetkezetének önköltségi áron hordódongát engedett át. A hordó a bejelentés arányában osztandó szét, a szétosztásnál azonban előnyben részesítendőek azok a szőlőbirtokosok, a kiknek kenyérkeresőjük a harcúterén tesz szolgálatot. Azoknak a szőlőgazdáknak, a kik maguk hajlandók a hordók elkészítésére, a rájuk eső dongát kiadják. A dongát, illetőleg hordót másnak átadni, vagy a hordót akár borral együtt eladni, előzetes földművelési miniszteri engedély nélkül tilos. A ki ezt s tilalmat megszegi, hektóliterenként száz korona bírságot tartozik fizetni a kincstárnak. Mindenesetre kívánatos volna, hogy hasonló kedvezményekhez jussanak a többi szőlőgazdaszövetkezetek is.

— **Felülvizsgálják a gabonaeladásokat.** A termésrendelet megjelenése után újabb rendszabályokat léptették életbe. A termésrendelet megengedi, hogy a termelők bizonyos jöltételek mellett maguk adják el gabonájukat akár a Haditerménynek, akár magánosoknak. Ezen rendelkezésekkel sok helyen visszaélnék, tul lépik a maximális árakat és dacára a jó termésnek, 10-20 koronával drágábban adják el nemcsak a búzát, hanem az árpat és a rozst is. Megteszik azt is, sok helyen a hatóságok, hogy a megszábotott mennyiség bevásárlására annak engedélyt a hatóságok. Illetékes helyen

minderről a visszaélésekről tudnak, éppen ezért előbb kezdik meg az átvételi bizottságok a működésüket. Ezen bizottságok működését felül fogják vizsgálni, valamint felülvizsgálják minden egyes bevásárlási engedélyt is. A visszaéléseket a legszigorúbban fogják büntetni.

Felelős szerkesztő Horvát Imre.
Szerkesztőtárs: Németh Bőske.
Laptulajdonos és kiadó: Horvát Gábor.

Egy jó karban levő
zongora eladó.
Bővebbet a kiadóhivatalban.

1439. szám.
1917.

Hirdetmény.

A zalaegerszegi kir. törvényesek közhírré teszi, hogy Takács Jenő sümegi kir. közjegyző helyettese működését 1917. február 19-én megkezdette.

Zalaegerszeg, 1917. március 29.

Dr. Zeke Gyula s. k. kir. tsz. bír.

A kiadvány hitelül:

(P. H)

Fabián s. k.
irodatiszt.

**MŰVÉSZ-
MLAPOK**

óriási választékban kaphatók

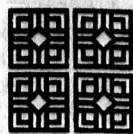
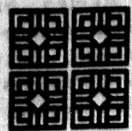
Horvát Gábornál,

Sümegen.

**PAPIR
szalvéták**

fehér és színes
100 darab K 1.50-től
K 3.50-ig

Kapható: **Horvát Gábor**
papirkereskedésében Sümegen.



Mindennemű

nyomtatványokat

izléses kivitelben, jutányos áron készít

Horvát Gábor

könyvnyomdája, Sümegen.

Mindennemű

könyvkötőmunkák

elkészíttetnek.

